

Erik Larsen (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne sige følgende:

Dette lovforslag er et supplement til aktiveringsforliget af 8. maj 1992, som Venstre også tog del i. Ved forliget dengang havde man en forventning om, at det ville aktivere ca. 9.100 ledige, bl.a. i forbindelse med hjemmehjælp og i daginstitutionerne, men dette har vist sig ikke at kunne holde. Derfor denne udvidelse af forliget.

Udvidelsen drejer sig primært om 5 punkter, hvoraf jeg gerne vil fremhæve pkt. 1: at der ikke stilles nogen uddannelseskra- v, men kommunen vurderer, om den enkelte har de kvalifikationer, som anses for nødvendige til at udføre jobbet. Dette kan jo føres tilbage til den tidligere regerings lovforslag om frit valg af hjemmehjælp, hvor der heller ikke blev stillet uddannelseskra- v.

Det er også en fordel, at aktiveringsordningen udvides til at omfatte kommunens øvrige serviceydelser inden for ældreomsorgen.

Venstre har en forventning om, at nedsættelsen af den forudgående ledighedsperiode fra 13 uger til 4 uger nøje bliver fulgt af indenrigsministeren, så loven ikke fører til en jobrotation, men medfører en reel aktivering af de ledige.

Alt i alt synes vi, at dette lovforslag er et positivt supplement til det oprindelige aktiveringsforlig. Venstre vil støtte forslaget.

Pernille Frahm (SF):

SF vil selvfølgelig også støtte dette lovforslag. Det er et forsøg på at få aktiveringsforliget til at fungere noget bedre, og det er da med stor glæde, at jeg er ordfører ved et forslag, der forhåbentlig skal tilføre ældreområdet nogle flere ressourcer.

Jeg er ganske enig med Socialdemokratiets ordfører, fru Grete Schødt, om, at det område altså ikke kan nøjes med lappeløsninger og midlertidige ordninger, men at der er et stort behov for en væsentlig tilførsel af ressourcer i form af permanente stillinger med uddannet personale. Men nu står vi altså med dette forslag, som forhåbentlig vil betyde dels en øget aktivering af de folk, vi har brug for at aktivere, og dels nogle flere hænder på dette område.

Jeg skal for at sikre mig, at vi ikke kommer til at begå nogle fejltagelser, spørge, om forslaget også omfatter de områder, som normalt kræver autorisation, altså om f.eks. sygeplejersker og ergo- og fysioterapeuter også er omfattet. Det har jeg ikke helt kunnet gennemskue af teksten i lovforslaget, og derfor vil jeg gerne spørge indenrigsministeren om det.

Poul Nødgaard (FP):

De fire lovforslag på beskæftigelsesområdet, der er til behandling i Folketinget i dag, er udtryk for, at den erfaringsperiode, der har været, har vist, at de stramme bestemmelser har haft til følge, at der ikke har været nogen særlig beskæftigelsesmæssig effekt. Nu lægges der så op til diverse lempelser, og om dette får den ønskede virkning, kan der måske sættes spørgsmålstegn ved.

Indenrigsministerens del af dagens beskæftigelsespakke vedrører området for hjemmehjælp og dagpasning af børn. De tiltag, der lægges op til på ældreområdet, hilser Fremskridtspartiet med tilfredshed. Der er ikke længere kun tale om øget indsats på hjemmehjælpsområdet, men ordningen udvides til at omfatte hele spektret for de ældre. Dette vil falde fint i tråd med en god ældrepolitik, og vi må så håbe, at kommunerne vil medvirke mere aktivt, når reglerne på en række områder bliver mere smidige, således som det er nærmere skitseret i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil gerne stille indenrigsministeren et par rent praktiske spørgsmål om noget, som jeg mener vil blive ret så vanskeligt at administrere. Kommunerne kan nu ansætte personer, der har været ledige i fire uger, og det er jo flot, at nogle kan komme i gang så hurtigt, så det har jeg ingen bemærkninger til; men det rejser det relevante spørgsmål, hvordan man hindrer, at kommunerne ansætter de ledige efter fire ugers forløb med 80 pct.s statsrefusion og derved eventuelt undgår at besætte ledige hjemmehjælperstillinger, der alligevel skulle have været besat.

Nu kan indenrigsministeren jo spørge mig, hvordan Fremskridtspartiet dog kan tro, at ansvarlige kommuner vil kunne finde på noget sådant.

Her må vi jo ikke glemme, at kommunerne er hårdt pressede, hvilket en gennemgående særdeles dårlig likviditet er det bedste bevis